

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Knudson: Jeg vil gerne indlede med straks at give den højtærede indenrigsminister ret i hans bemærkning om, at det foreliggende lovforslag ikke er af særlig opsigtsvækkende karakter. Det er først og fremmest et lovforslag, der tager sigte på at tilpasse kommuneskattelovens regler efter de ændringer, der dels er foretaget i statskatteloven, dels er under forberedelse i forbindelse med den nye ligningslov, som vi behandlede i går.

Hvad angår de foreslåede ændringer, der følger af allerede skete ændringer i statskatteloven, først og fremmest bestemmelsen om, at gesandtskabspersonale skal beskattes af de indtægter, der ikke har med deres specielle stilling at gøre, kan der ingen tvivl herske. Det er gennemført for statskatternes vedkommende, og det må naturligvis også gælde for de kommunale skatter. At bestemmelsen så aldrig har stået i den kommunale skattelov, er en sag for sig. Det har været sådan, at disse personer alligevel har været fritaget for at betale skat i henhold til de internationale aftaler herom, men det er naturligvis kun rigtigt, at denne bestemmelse nu kommer til at stå også i den kommunale skattelov.

Endelig er der ændringerne, der svarer til, hvad der nu er foreslået i ligningsloven. Her er der først og fremmest en bestemmelse om skattepligtens indtræden og ophør. Jeg opfattede diskussionen i går sådan, at der var enighed om den nyordning, hvorefter skattepligten ved emigration skulle ophøre ved et kvartals udgang. Det må være rimeligt, at denne nyordning for statskatternes vedkommende også kommer til at gælde for kommuneskatterne. Det rigtige må derfor også være, at de to lovforslag følges ad under det udvalgsarbejde, der skal foretages, og jeg vil senere stille forslag om, at det her foreliggende lovforslag bliver henvist til det udvalg, som vi lige har nedsat til behandling af ligningsloven.

Ud over de ændringer, jeg her har omtalt,

og som må være rene ajourføringer, er der foreslået ændringer, som er mere specielle for kommuneskatterne. Heraf vil jeg ganske kort omtale kildeartsbeskatningen, bestemmelserne om lønindeholdelse for skatterestancer og regulering af eftergivelse af kommuneskatter. Jeg er enig med den højtærede indenrigsminister i, at kildeartsbeskatningen nu må høre fortiden til. Den højtærede minister oplyser, at der nu kun er 308 af de i alt 1 300 landkommuner, som ved ligningen af kommuneskatterne giver et ekstra tillæg, når indtægten stammer fra bestemte kilder, bl. a. hvis den stammer fra pensioner eller pensionsberettede indkomster. Det ville til eksempel se mærkeligt ud, om de mennesker, der nu får folkepension, og som andre bestemmelser tilgodeser ved indkomstbeskatningen, skulle have et ekstra tillæg ved beregningen af kommuneskatten, fordi deres indtægt stammer fra pensioner. Kildeartsbeskatningen var stærkt på vej til at forsvinde af sig selv, og her er der vist en passende lejlighed til i overensstemmelse med det, der er foreslået i skattereformen, at lade denne beskatningsform helt forsvinde.

Så er der spørgsmålet om lønindeholdelse hos arbejdsgivere for skatterestancer. Jeg er for det første enig med den højtærede indenrigsminister i, at de to tilbageholdelsesprocenter, der må fastsættes for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere, nøjagtig må følge de regler, vi når frem til ved fastsættelsen af forsørgerbegrebet i den nye ligningslov, vi nu skal behandle i udvalget; og det er jo en grund mere til, at de to lovforslag bør følges ad i udvalgsarbejdet. Med hensyn til procenternes størrelse kan det efter min mening kun være rimeligt at forhøje disse som foreslået her, således at den sjattedel og den tredjedel, der gælder i dag, forandres til henholdsvis en fjerdedel og to femtedele eller som anført i forslaget til 25 og 40 pct. Jeg går ud fra, at denne forhøjelse kun vil få praktisk betydning for de indkomster, hvor de nuværende procenter, der jo ikke er 25 og